

ejendomme, som finder Sted i enkelte Landdistrikter, er ogsaa imod den Tanke, som Loven havde, da den første Gang fremkom. Som den ærede Ordfører ogsaa udtalte, havde man ved Loven det dobbelte Formaal at skabe gode Hjem og at tilvejebringe bedre Arbejdskraft for Landbruget, dette sidste dels indirekte ved at holde Arbejderne, de gode Folk, paa Landet, idet de fik Udsigt til fremtidig at faa eget Hjem der, og dels ved, at de kunde afse noget af deres Arbejdskraft fra deres eget Brug. Det var nu ikke Tanken, at man skulde koncentrere dem saaledes paa enkelte Steder, men at de burde fordeles ude omkring, saa at Oprettelsen af de nye Brug blev ligelig eller saa ligelig som muligt fordelt over de forskellige Landsdele. Men man er nu kommen til det stik modsatte ved den Maade, hvorpaa Fordelingsreglerne virke. De Amter, der kunne præstere de fleste Ansøgninger, uanset om disse Folk ere kvalificerede eller ikke, faa den største Raadighed over Statens Midler, og det medfører en hel Overproduktion af Smaabrug i disse Egne.

Da man nu, som jeg før sagde, er inde paa en Slags Revision af den Lov, inde paa at gøre Forandringer i den, finder jeg ikke, at man, naar man, saa vidt jeg skønner, fra alle Sider, i alt Fald fra det overvejende Flertal af Udvalgets Medlemmer, er enig i de Betragtninger, jeg her har gjort gældende — bør vige tilbage fra ogsaa ved denne Lejlighed at foretage en saadan Ændring i Loven, at man faar en bedre Fordeling af Midlerne i de 4 Aar, som ere tilbage af Perioden. Ved den Ændring, vi have stillet, og som gaar ud paa, at Halvdelen af Midlerne skulde fordeles i Forhold til Folketallet i Landdistrikterne i de respektive Amter, medens den anden Halvdel skal fordeles paa det nugældende Grundlag, have vi ment at vise Hensyntagen ogsaa overfor de Amter, som have haft Lejlighed til at oppebære det største Tilskud, og vi mene, at det vilde være en billig og hensigtsmæssig Maade at ordne Sagen paa.

Den ærede Ordfører udtalte, at han ansaa det for heldigst, at et Forslag til nye Fordelingsregler fremkom fra Regeringen. Det kunde maaske i og for sig være godt nok, hvis vi ikke vare saa langt fremme med Rigsdagens Forhandlinger, som vi ere, hvis vi kunde vente, at Regeringen nu vilde fremsætte et saadant Forslag, men det tør vi ikke vente, og da Loven kun gælder 4 Aar, mener jeg ikke, er vilde være noget foregrebet ved nu i

de 4 Aar at prøve denne Fordeling i Modsetning til den, der har været praktiseret hidtil. Jeg vil derfor anbefale, at man gør Skridtet fuldt ud ved at vedtage begge de Ændringsforslag, jeg har været med til at stille, idet jeg ikke kan tænke mig, at Lovens Gennemførelse i det andet Ting skulde kunne støde paa Vanskeligheder. Folketinget vil dog ganske sikkert ikke hævde, at en uretfærdig Fordeling skulde være hensigtsmæssigere eller forsvarligere end en mere retfærdig, en, der bringer Loven til at virke mere i Overensstemmelse med, hvad der har været dens Forudsætning.

Sørensen-Egaa: Som det fremgaar af Betænkningen, er hele Udvalget enig om at yde 1 Mill. Kr. mere til Husmandsbrug, medens der af et Par Mindretal knyttes forskellige Betingelser dertil. Forskellen mellem Mindretallet og de øvrige Medlemmer af Udvalget er jo ikke den, at de ikke ville yde Million, thi hele Udvalget er enig om, at der er ekstraordinære Forhold ude paa Landet, der gøre Fordring paa at afhjælpes. Hvori Skylden ligger derfor, er ikke let at sige, men Stillingen er som bekendt den, at der er mange, der i Tillid til, at de vilde faa Laan, have købt Jord, begyndt at bygge Huse og nu trænge til Hjælp. — Forskellen er nu den, at vi fra vor Side foreslaa at give Million og i Overensstemmelse med de nugældende Betingelser, medens andre Medlemmer nok ville give Million, men ville afkorte den i de kommende Aar. Vi mene, ligesom den ærede Ordfører, at det er et saa godt Formaal og en saa god Sag, at man kan gaa med til at vedtage Loven i uforandret Skikkelse, som den er kommen fra Folketinget.

Hvad angaar nye Regler for Fordelingen, kan der maaske ad Aare gøres noget, men ogsaa der kunne vi holde os til, hvad den højtærede Ordfører udtalte, at naar der skal ske nogen Forandring i Fordelingsreglerne, er det absolut rigtigt, at det bliver Regeringen, der fremsætter Forslag derom paa en saadan Maade, at det kan ske mere retfærdigt, og Fordelingen kan komme til at hvile paa et godt og retfærdigt Grundlag.

Hvad selve Ændringsforslagene angaar, maa jeg bestemt fraraade at stemme for dem; deres Vedtagelse kan let berede Loven Vanskeligheder. Jeg vil derfor bede saa mange af Tingets Medlemmer som muligt om at stemme for Lovforslaget uforandret.